

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת סיגלית גץ-אופיר

תובע לאוניד פריבן

נגד

נתבע ולדיסלב יעקובלב

פסק דין

1 עסקינן בתביעה ובתביעה שכנגד שעניינן לשון הרע.
2 התביעה העיקרית הוגשה בסדר דין מהיר על סך של 75,000 ₪ ועילתה תשלום פיצויים מכוח חוק
3 איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן – "חוק"), בגין פרסום שהנתבע פרסם על התובע בעמוד
4 הפייסבוק הפרטי של התובע.

5
6 הנתבע הגיש תביעה שכנגד בסדר דין רגיל על סך של 400,000 ₪ כנגד הנתבע שכנגד ובא כוחו,
7 שעניינה -לשון הרע, רדיפה חברתית וגזענית. בתיק בית המשפט הוקלד כנתבע שכנגד רק
8 התובע/הנתבע שכנגד, תוך השמטת בא כוחו כנתבע נוסף, ככל הנראה בשל קושי העולה מעיון בכתב
9 התביעה שכנגד, שנערך בכתב ידו של הנתבע/התובע שכנגד, להבין מיהם הצדדים באותה תובענה.
10 פסק הדין יינתן גם בעניינו.

11
12 הנתבע אינו מיוצג, על אף המלצת בית המשפט במסגרת מספר החלטות שניתנו בתיק (מיום
13 8.3.2021, מיום 17.8.2012 ומיום 3.4.2022) ובפתיחתה של ישיבת קדם משפט מיום 6.6.2021.

14
15 טענות הצדדים (בתמצית):

16 1. **התובע** עלה לישראל מרוסיה בשנת 1999 ומזה מעל 10 שנים, עובד כרופא מרדים בבית
17 החולים "רמב"ם". לתובע לא הייתה כל היכרות מוקדמת עם הנתבע, עובר לפרסום הנטען.
18
19 במועד אשר אינו זכור לתובע במדויק, פרסם הנתבע פוסט בפייסבוק של התובע, והאחרון
20 רשם בגינו תגובה מכובדת ועניינית. בעקבות תגובת התובע לפוסט שפורסם על ידי הנתבע,
21 נכנס האחרון ביום 28.6.2020 לעמוד האישי של התובע בפייסבוק ופרסם שני פוסטים, הם
22 הפרסומים מושא כתב התביעה.

23
24 הפרסום הראשון:

25 "הפעיל הזה מחברובסק – נגד המגזר הרוסי בישראל!!!...רופא-רוצח...אשר מראש מעוניין
26 בגרימת נזק (עד חיסול מלא) למטופלים של קבוצה סוציאלית מסוימת, אתנוס..אשר לא

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

1 מסתיר זאת!!! עובד גהינום גאה...היה לך מזל עם ישראל!!! בטח. כאן – אתה יכול לעשות
2 מה שבא לך...וערבים מתקבלים בברכה! בניגוד ליוצאי חברובסק...)))))” (להלן- ”הפרסום
3 הראשון”).

4

5

הפרסום השני:

6

”מה פתחת פה בכלל ???

7

האם רופא בהכרח חייב להיות מטומטם (קהה) כמו שרביט סיבירית!?

8

איפה ראית את ”איחטאמנט” ? את פוטין אולי...

9

רק מוח אוקראיני – גם קזקי אפשר להגיב כך!!!

10

איך אתה מטפל בחולים ? ... מגיע חולה עם מחלה ”סומה” ואתה מתחיל להציל אותו

11

מסרקומה ?” (להלן- ”הפרסום השני”)

12

13 לטענתו, הפרסום מציג אותו באור שלילי כרופא רוצח, רשע, שאינו יודע כיצד לאבחן חולה
14 ולטפל בו. התובע נפגע עמוקות מדבריו של הנתבע, שכן אלה מהווים השמצה קשה הפוגעת
15 ברגשותיו ובכבודו כאדם, כאיש משפחה וכאיש מקצוע.
16 עמיתיו ומטופליו של התובע ראו את הפרסום, ושאלו אותו אודותיו.

17

18

התובע הגיש תצהיר עדות ראשית מטעמו.

19

20 **2. טענות הנתבע בכתב הגנה** נוסחו באופן שהקשה על בית המשפט ללמוד על טענות ההגנה
21 שבפיו, עליהן הוא מבקש להסתמך בהגנתו מפני התביעה העיקרית.

22

23 לטענתו, התובע משתייך לקבוצת נאצים שונאי רוסים אשר רודפת אותו, וכך התבטא התובע
24 במסגרת תגובה על פוסט שפרסום הנתבע בפייסבוק - ”**אין לי שום קשר לאוקראינה אך אני**
25 **מסכים איתם שלרוסים אין מקום להיות בישראל**”. לאחר שצפה הנתבע בדף הפייסבוק
26 האישי של התובע, נכח הוא לגלות, שהתובע הוא רופא התומך ברופאים אשר גרמו למותם
27 של מטופלים כתוצאה מטיפול רשלני.

28

29 במסגרת כתב התביעה שכנגד, טען הנתבע כי הוא תובע בגין רדיפה חברתית וגזענית, ובגין
30 חוק איסור לשון הרע, אך הוסיף וציין, כי את הפרסומים שפרסם התובע עליו, ומהווים
31 לטענתו הוצאת דיבה ולשון הרע כנגדו והם מושא כתב התביעה שכנגד- מחק, ומשכך הוא
32 אינו יכול לצרף העתקים.

33

34 הנתבע הגיש תצהיר עדות ראשית מטעמו.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

דיון והכרעה:

1

2

3 אקדים ואומר כי לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, עיינתי בכתבי טענותיהם על נספחיהם,
4 שמעתי והתרשמתי מעדותם, ואת סיכומי טענותיהם בעל פה ובכתב בדיון שהתקיים לפניי,
5 הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה העיקרית להתקבל בחלקה המזערי בהתאם לנימוקים
6 שיפורטו, בעוד שדין התביעה שכנגד להידחות.

7

8 בהתאם לתקנה 82(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט - 2018, פסק הדין בתביעה העיקרית
9 ינומק באופן תמציתי ככל הניתן, כשלצורך הכרעתו, עיין בית המשפט בכלל הראיות והעדויות ונתן
10 משקל לכל הטענות שהועלו על ידי הצדדים בין ישירות ובין באמצעות ב"כ התובע בתביעה
11 העיקרית, גם אם במסגרת פסק הדין, אוזכרו רק חלקן.

12

13 3. במסגרת ישיבת קדם משפט מיום 6.6.2021 התברר, כי הצדדים חלוקים בדבר המשמעות
14 בתרגום אותו יש לתת לפרסומים מושא התביעות. תרגום נוטוריוני מטעם התובע הוגש ביום
15 23.5.2021, ותרגום נוטוריוני מטעם הנתבע הוגש ביום 1.6.2021 לתיק בית המשפט.
16 בנסיבות אלה, מונה עו"ד ונוטריון מר סמיון פרנס כמומחה מטעם בית המשפט, אשר הגיש
17 חוות דעתו ביום 24.2.2022 (להלן – "המומחה מטעם בית המשפט"), במסגרתה תורגמו
18 הפרסומים מושא התביעה העיקרית כדלקמן:

19

20

3.1. הפרסום הראשון:

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

"מדהים... והמודאג הזה מחברובסק – נגד העולם הרוסי בישראל!!!... רופא-רוצח... אשר
מראש מעוניין לגרום נזק (עד החיסול המלא) למטופלים של קבוצה חברתית מסוימת, של
עדה... ואשר אינו מסתיר זאת!!! המנקה הגאה... התמזל מזלך עם ישראל!!! כמובן... עכשיו
– תעשה מה שרוצה... וגם הערבים מתקבלים בברכה! לא כמו אנשי חברובסק..."
(להלן – "הפרסום הראשון")

3.2. הפרסום השני:

"...למה פתחת את הפה שלך פה?? האם רופא מחויב להיות סתום כמו שרביט סיביר?!
איפה ראית את אלה שאינם שם? את פוטין אולי... אפשר להגיב ככה רק באמצעות המוח
של האוקראינים וגם של הקוזקים!!! אז כיצד אתה מטפל בחולים?... מגיע מטופל עם
מחלת סומה (הערה: מילה שאינה מוכרת למומחה מטעם בית המשפט) – ואתה מתחיל
להציל אותו מסרקומה מסרקומה?..."
(להלן – "הפרסום השני")

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

בתביעה שכנגד:

3.3 פרסום ראשון שהוגש מטעמו של התובע שכנגד שפורסם על ידי הנתבע שכנגד

"...הינה אין לי קשר לאוקראינה אבל אני סבור שלעולם הרוסי אין מקום בישראל..."

(להלן- "פרסום ראשון של הנתבע שכנגד")

3.4 פרסום ראשון שהוגש מטעמו של התובע בתביעה שכנגד, שנכתב ופורסם על ידי הנתבע

שכנגד

"...אני יהודי ואתה אנטישמי! אויב ישראל..."

(להלן- "פרסום שני של הנתבע שכנגד")

ביום 30.3.2022 עתר הנתבע שכנגד, להוצאת מסמך שאוזכר בעמוד 3 לחוות דעת המומחה .4

מטעם בית המשפט חוות דעת שהוגשה לתיק בית המשפט ביום 24.2.2022, פרסום שני של

הנתבע שכנגד), עליו ביקש התובע שכנגד להסתמך בתביעתו, שכן מסמך זה לא צורף קודם

לכן לתצהירי הנתבע/התובע שכנגד או לכתבי בי הדין שהוגשו מטעמו .

עיון בתצהיר שהוגש מטעם התובע שכנגד ביום 21.3.2021, מלמד כי הביטוי המופיע בפרסום

השני של הנתבע שכנגד, אוזכר בשורה 9 לתצהיר בחלקו בלבד, אך העתק ממנו- לא צורף. כך

גם בכתב התביעה שכנגד מצטט התובע שכנגד חלק מהפרסום השני של הנתבע שכנגד בפסקה

האחרונה של העמוד הראשון, אך העתק ממנו לא צורף. נוסף על כך, גם במסגרת התרגום

הנוטריוני עליו נסמך התובע שכנגד והוגש מטעמו לתיק בית המשפט ביום 1.6.2021, לא אוזכר

הפרסום השני של הנתבע שכנגד.

יוצא אפוא, כי פרט לטענה בדבר פרסומים פוגעניים שנטענה על ידי התובע שכנגד בכתבי בי

הדין, לא הובאו מטעמו ראיות אודות הפרסום השני של הנתבע שכנגד, אלא רק בשלב המצאת

המסמכים לתרגום המומחה מטעם בית המשפט, זאת מבלי שהתובע שכנגד יבהיר כיצד זה

מסמכים לגביהם הצהיר שנמחקו, שבו והתגלו על ידו בהמשך ניהול התיק.

יפים לעניין זה דבריו של המלומד אורי שנהר בספרו "דיני לשון הרע" (1997), שער חמישי,

עמ' 420) (להלן- "ספרו של המלומד אורי שנהר"):

"בכתב תביעה בתביעת לשון הרע יש להצביע על העובדות המקימות את כל

מרכיביה של עילת העוולה האזרחית, היינו את מרכיב "הפרסום"; מרכיב

"לשון הרע"; והעובדות שמהן נגזרת אחריותו של כל אחד מהנתבעים. תובע

אינו יכול להסתפק בטענה שהנתבע הוציא עליו דיבה, והוא חייב לציין בכתב

תביעתו את המילים המדויקות שנאמרו, והוא אינו יכול להסתפק במסירת

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 תוכנן. כאשר פרסום לשון הרע נעשה בכתב, מהווה אותו פרסום "מסמך
2 מהותי" והתובע צריך לצרפו לכתב התביעה".
- 3 (ראה גם: רע"א 2291/12 הלפרין נ' איצקוביץ (פורסם 25.6.2012)).
- 4 משבית המשפט העמיד את התובע שכנגד במסגרת ישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום
5 11.4.2022 על כך שהיה עליו לקבל את רשות בית המשפט להגיש למומחה מטעם בית המשפט
6 מסמכים או ראיות חדשות שלא בא זכרן קודם לכן בכתבי בי הדין, השיב כי הוא לא ידע כי
7 זה דורש אישור (שורה 19 עמוד 5 לפרוטוקול דיון מיום 11.4.2022).
- 8 אמנם הנתבע אינו מיוצג, ובית המשפט מודע לכך שכל הנראה אי ידיעת הדין היא שהביאה
9 לאי הגשת הבקשה לתיקון כתב התביעה שכנגד, בדרך של הוספת ראיות בדמות צילומי השיח
10 בפייסבוק. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שבתיק המתנהל מזה כשנתיים ימים, נודע
11 לנתבע שכנגד ולבית המשפט רק בסמוך לישיבת ההוכחות על קיומו של מסמך רלוונטי נוסף
12 ש"נמצא" לפתע פתאום על יד הנתבע, שצירופו לא נתבקש, ומבלי שיוגש תצהיר אודות
13 נסיבות "מציאתו" של המסמך שנמחק.
- 14
- 15 5. לדברי המלומד א. גורן בספרו "סוגיות בסדר דין אזרחי", כפי שצוטט בבר"ע (ארצי) 59941-
16 11-14 אטורה תעשיות בע"מ נ' יורם שיטרית (פורסם יום 19.10.2015):
- 17 "בנסיבות בהן חסרות בכתב התביעה עובדות מהותיות לביסוס עילת התביעה
18 הנטענת, או כאשר העובדות המפורטות בכתב התביעה אינן מקנות לתובע את
19 הסעד הנתבע על ידו, דין התביעה להימחק על הסף בשל העדר עילה".
- 20
- 21 מהות התביעה שכנגד, היא כאמור "רדיפה חברתית גזענית, דיבה, אלימות נפשית, רדיפה
22 להתאבדות והתעלמות מהעובדות". לטענת הנתבע "ד"ר לאוניד פריבן הצטרף לקבוצה
23 המונית של ניאונאצים שונאי רוסים הרודפים אותי", תביעה שהוגשה ללא כל ראיה
24 פרסומים הנטענים, העומדים בבסיסה.
- 25 לאור האמור לעיל, בהיעדר ציטוט מלא של הפרסומים שעל בסיסם מושתתת התביעה
26 שכנגד, וצירוף העתקם, דין התביעה שכנגד להידחות. מאידך, לתוכן הפרסומים שפורסמו
27 על ידי התובע בתביעה העיקרית כנגד הנתבע- שאת תוכנם ואת הכוונה העומדת מאחוריהם,
28 אישר והבהיר בחקירתו הנגדית במסגרת ישיבת ההוכחות, יינתן משקל בבואו של בית
29 המשפט להכריע במחלוקת העומדת בבסיס התביעה העיקרית.
- 30 בכל הקשור לתביעה שכנגד שהוגשה כנגד בא כוח הנתבע שכנגד, הרי שהתובע שכנגד בעצמו
31 הודה בחקירתו, כי העילה להגשת התביעה הינה הדברים שנכתבו בגוף כתב התביעה
32 העיקרית, ולמעשה, למעשי הנתבע הנוסף כב"כ הנתבע שכנגד, כעורך דין במסגרת התביעה

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

1 העיקרית, ולא מחוץ לדיון המתנהל בינו לבין הנתבע שכנגד (שורה 30 עמוד 15 עד שורה 31
 2 עמוד 16). לפיכך, גם דינה של תביעה זו להידחות (וראה בעניין זה רע"א 1104/07 עו"ד פואד
 3 חיר נ' עו"ד עודד גיל, (פורסם 19.8.2009)), לעניין החלת חוק לשון הרע מקום בו הפרסומים
 4 נעשו במסגרת הליך משפטי, כשאין חולק בעניינו כי הפרסומים הפוגעניים לכאורה, נכתבו
 5 במסגרת כתבי בי הדין שעסקו באותו עניין, והוגשו על ידי הנתבע 1 שכנגד, בייצוג ובאמצעות
 6 הנתבע 2 שכנגד, בכובעו כעורך דין).

7

8

התביעה העיקרית:

9

6. המסגרת הנורמטיבית

10

לפי סעיף 1 לחוק – פרסום הוא בגדר לשון הרע אם הוא עלול להביא לאחת התוצאות
 11 המפורטות בסעיף, והגדרת הביטוי "פרסום" מצויה בסעיף 2 לחוק.

11

12

שני ערכים עומדים בבסיסו של חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 – חופש הביטוי והזכות
 13 לשם טוב (ראו ספרו של המלומד אורי שנהר, 21).

13

14

15

כבוד השופט י. עמית קבע בע"א 751/10 פלוני נ' דיין-אורבך (8.2.2012) :

16

17

"שמו הטוב של אדם טבוע אינהרנטית במושג כבוד האדם, זו המשמעות
 18 הטבעית והראשונית של כבוד האדם. הכבוד והשם הטוב הם כתאומים בני
 19 צביה, הכבוד של אדם הוא שמו הטוב והשם הטוב הוא הכבוד, כמעט מילים
 20 נרדפות בדיבור אחד. אדם מן היישוב יזהה פגיעה בשמו הטוב של אדם
 21 כפגיעה בכבודו האישי של אדם, שהרי שמו של אדם הוא בנו-בכורו של מושג
 22 "הכבוד"
 23

19

20

21

22

23

24

ובע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (פורסם 12.11.2006) (פיסקה 6, מפי כב' השופטת א'
 25 פורקצ'יה), נקבע:

25

26

"אמירות מהוות לשון רע מקום שקיימת אפשרות אובייקטיבית, כי פרסומן
 27 עלול להביא להשפלתו של אדם, או לעשותו מטרה לשנאה, בוז, או לעג מצד
 28 הבריות. משמעות הפרסום נלמדת מתוכו; הוא מתפרש על פי המובן הטבעי
 29 והרגיל של מילותיו, ועל פי הקשר הדברים בו הוא נאמר. מבחן הדברים הוא
 30 אובייקטיבי, ועיקרו במובן שאדם סביר מייחס לפרסום, בהקשר לשאלה האם
 31 היה באותו מובן כדי לפגוע בכבודו ובשמו של האדם."
 32

28

29

30

31

32

33

הפסיקה קבעה כי אין מניעה עקרונית להחיל את דיני איסור לשון הרע על פרסומים ברשת
 34 האינטרנט (ע"א 1622/09 גוגל ישראל בע"מ נ' חב' ברוקרטוב (פורסם 1.7.2010), רע"א
 35 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ (פורסם 08.01.2020)).

35

36

37

המבחן האם יש בפרסום משום לשון הרע נערך לפי מבחן אובייקטיבי, ולא לפי כוונת המפרסם
 38 או האופן שבו הגורם בעניינו נעשה הפרסום, הבין את תוכנו. לעניין זה יפים דבריו של כבוד

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

1 השופט מלץ (פורסם 30.7.89), בעמ' 338, כי "ההלכה היא, שאין חשיבות לשאלה מה הייתה
2 כוונתו של המפרסם מחד גיסא, ואין חשיבות לשאלה כיצד הבין את הדברים בפועל מי שקרא
3 את הדברים מאידך גיסא. המבחן הקובע הוא, מהי, לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות,
4 שקורא סביר היה מייחס למלים".

5

6 בכל הקשור לפרסום ברשת ה"פייסבוק", קבע בית המשפט העליון כי פרסום תוכן - פוסט
7 בפייסבוק הוא פרסום לכל דבר ועניין (רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו (פורסם 15.4.18)).

8

9 ברע"א 3086/17 בודהנה נ' מרקוס (18.5.17) נדונה סוגיית פרסום 'תגובית'. באותו מקרה לא
10 הייתה מחלוקת כי פרסום התגובית נכלל בהגדרת המושג "פרסום" שבחוק. עם זאת, יש לזכור
11 כי לא כל פרסום מגנה באינטרנט מקים עילת תביעה, ולעניין זה אפנה לרע"א 4447/07 רמי מור
12 נ' ברק אי.טי.סי. [1995] החברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ, (25.3.2010), להלן "פסק
13 הדין בעניין רמי מור" שם נקבע כי:

14 " עוד יש לזכור, כי כשם שלא כל קריאת גנאי ברחובה של עיר מקימה עילת
15 תביעה, כך אף לא כל פרסום מגנה ומגונה באינטרנט מהוה עילה. רבות מן
16 התגוביות באינטרנט הן דברי הבל ברמה ירודה, שכל בר דעת מבין כי אין
17 לייחס להן כל משקל, וערכן "העוולתי" הוא בהתאם."

18 כך גם יש לתת את הדעת לכך שהחשיפה לתגובית היא פחותה, מאשר לפרסום תוכן עצמאי
19 (ע"א 36032-10-16 ישראל סורין שוחט נ' אלעד קושניר (28.11.17)).

20 בעניין זה חשוב לציין כי התובע טען הן במסגרת התביעה העיקרית והן בתחילת חקירתו
21 הנגדית, כי הפרסומים מושא תביעתו פורסמו על ידי הנתבע בעמוד הפייסבוק של התובע (שורה
22 14-15 עמוד 11 לפרוטוקול דיון מיום 11.4.2022), אלא שבחקירה הנגדית הסתבר כי הפרסומים
23 מושא כתב התביעה, פורסמו במסגרת דיון סוער בקבוצה, כתגוביות (שורה 23-24 עמוד 11
24 לפרוטוקול דיון מיום 11.4.2022).

25 יוצא אפוא, כי טענתו של התובע לעניין אופי הפרסום, הייתה לכל הפחות מטעה.

26

27 בהקשר של קללות וגידופים אפנה לדברים שנקבעו רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (פורסם
28 : (12.11.2006)

29

30 "סינון קללה כלפי אדם, קבל עם ועדה, עלול לבזותו עד-מאד, ועל כן להוות
31 משום 'לשון הרע'. עם זאת, לא כל גידוף, ולא בכל הנסיבות, יקים עילת
32 תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע".

33

34 המלומד אורי שנהר התייחס לשאלה זו בעמוד 132 בספרו:

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

1 **"...נראה, כי לצורך הכרעה בשאלה, האם מהווים 'דברי גידוף' לשון הרע,**
 2 **ישקול בית המשפט לא רק את הנורמות החברתיות במקום שבו נאמרו**
 3 **הדברים, אלא גם את נימת הדיבור, את הקול ואת ההקשר שבהם נאמרו**
 4 **הדברים, ואם יתברר שהדברים נאמרו ברוגז או בכעס או תוך חילופי עלבונות,**
 5 **יטה בית המשפט שלא לראות בדברים 'לשון הרע' המקימה עילת תביעה**
 6 **על פי החוק...".**

7
 8 יוצא אפוא, כי השאלה האם קללות וגידופים מהווים לשון הרע, תלויה בנסיבות והיא נבחנת
 9 בהתאם לטיב ההתבטאות, קהל השומעים, זהות התובע והנתבע וההקשר בו נאמרו הדברים.

10 גם דיון בשאלת ההבחנה בין דעה לעובדה נידונה על ידי המלומד אורי שנהר בספרו בעמ' 309-
 11 310 :

12
 13
 14 **"חוק איסור לשון הרע מבחין בין פרסום של עובדות לבין פרסום של דעות.**
 15 **פרסום עובדה הוא פרסום האמור לשקף את המציאות האובייקטיבית.**
 16 **פרסום של דעה, לעומת זאת, משקף הליך מחשבתי סובייקטיבי. דעה**
 17 **יכולה להתייחס לעניינים שב'טעם ובריח', אשר אינם יכולים להיות**
 18 **מסווגים כאמת או שקר... עם זאת הבעת דעה איננה מוגבלת למתן ביטוי**
 19 **ערכי לעניינים מסוימים (כמו טוב, רע, יפה, מכוער וכדו'), והיא יכולה גם**
 20 **לתאר מצב עובדתי אובייקטיבי ובלבד שתנוסח כדעה**

21
 22 מן הכלל אל הפרט:

23
 24 האם יש בפרסום הראשון והשני לשון הרע:

25
 26 7. במסגרת הפרסום הראשון כינה הנתבע את התובע "רופא-רוצח", המעוניין לגרום נזק עד חיסול
 27 מלא של קבוצה חברתית מסוימת. המשפט ככלל והביטוי בפרט, עולים כדי לשון הרע וחורגים
 28 מהבעת דעה או "סתם" גידוף או קללה, ודומה כי הפרסום עונה להגדרת סעיף 1(3) לחוק -
 29 מקרים בהם הפרסום עלול " לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת,
 30 בעסקו, במשלח ידו או במקצועו", שכן הפרסום הראשון עשוי לפגוע בתובע כרופא מרדים,
 31 שמיוחסת לו כוונת "טיהור אתני". כך גם הפרסום השני במסגרתו כתב הנתבע על התובע:
 32 **"...אז כיצד אתה מטפל בחולים?... מגיע מטופל עם מחלת סומה (הערה: מילה שאינה מוכרת**
 33 **למומחה מטעם בית המשפט) – ואתה מתחיל להציל אותו מסרקומה מסרקומה?"** גם מפרסום
 34 זה, עולה כי הנתבע מטיל דופי בכישוריו של התובע, בין אם כדברי לעג, ובין אם שאלה הטומנת
 35 בחובה גם את התשובה בדבר כשלונו של התובע לאבחן את מטופליו, ואלה מהווים לשון הרע,
 36 כשאת תחילת המשפט בפרסום השני מתחיל הנתבע בשאלה האם רופא חייב להיות סתום,
 37 שיוצאת מהנחה שהתובע כרופא- סתום.

38

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

1 משאין מחלוקת בשאלת היותם של הפרסומים חורגים מהבעת דעה, ומהווים לשון הרע כנגד
2 הנתבע, יש לבחון האם עומדת לנתבע הגנה כלשהי בחוק לשון הרע.

3
4 8. הנתבע לא פירט במסגרת כתב הגנתו את ההגנות הקיימות בחוק, עליהן הוא מבקש להסתמך.
5 יחד עם זאת, בשל היעדר ייצוג, יעבור בית המשפט במסגרת פסק הדין על ההגנות אשר עשויות
6 לעמוד לנתבע בחוק.

7
8 בחקירתו הנגדית הסביר הנתבע כי הכינוי "רופא-רוצח" יוחס לנתבע מאחר שלמעשה הוא
9 תומך בכך שרופא שהיה רשן בטיפול הרפואי שהעניק למטופל, לא יישא בכל עונש "השיחה
10 הייתה איתו אבל זה מתחת לפרסום שלו שהוא קורא לשחרור רופאים שגרמו מוות כתוצאה
11 מטיפול לא נכון" (שורה 29 עמוד 17 לפרוטוקול דיון מיום 11.4.2022).

12
13 במהלך החקירה הנגדית של הנתבע, התברר כי במסגרת התכתובת הקודמת שלא צורפו על ידו
14 לכתב התביעה העיקרית, נכתב על ידו (ותורגם על ידי בא כוחו בדיון) "עונש פלילי על טעויות
15 רפואיות, שטויות, שטויות של כלב" (שורות 13-5 עמוד 18 לפרוטוקול דיון מיום 11.4.2022)
16 (להלן- "התבטאות הנתבע לעניין רשלנות רופאים").

17
18 כאמור, הסברו של הנתבע היה, כי כינויו של הנתבע "רוצח", נעשה כתשובה לפרסום זה של
19 הנתבע, פרסום אותו לא הכחיש הנתבע.

20
21 על מנת שהביטוי "רופא-רוצח" יחסה תחת ההגנה שבסעיף 14 לחוק, על הנתבע להוכיח קיומם
22 של שני תנאים מצטברים: האחד שהפרסום הוא אמת, והשני היה בפרסום עניין ציבורי.
23 במקרה דנן, גם אם הנתבע תומך בכך שלא יוגשו כתבי אישום נגד רופאים שכשלו בעבודתם,
24 כנטען על ידי הנתבע (שורות 30-22 עמוד 17 לפרוטוקול דיון מיום 11.4.2022), הפרסום אינו
25 יכול להיחשב כאמת, מבלי שהונחה תשתית ראייתית להוכחת היותו של הנתבע רשן, או רוצח,
26 (כשלאורך העניין לא הועלתה טענת ההגנה "אמת דיברתי").

27 בהתאם, אין עוד צורך לבדוק את קיומו של התנאי השני.
28 לפיכך, אני קובעת כי לנתבע לא עומדת הגנה כלשהי מכוח סעיף 14 לחוק.

29
30 כך גם לא מצאתי שעומדות לנתבע ההגנות הקבועות בסעיף 15 לחוק, בשים לב לכך שעל הנתבע
31 לא חלה כל חובה חוקית, מוסרית, או חברתית לכנות את הנתבע כ"רופא-רוצח", סתום
32 המתרשל במילוי תפקידו, ולא מצאתי כי קיימת דרך לראות בביטוי זה, כביטוי שנועד להגן על
33 עניין אישי אשר של הנתבע. ממילא, בהתאם להלכה, לא ניתן להגיב על לשון הרע, בפרסום נגדי
34 של לשון הרע.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

1

2

בספרו של המלומד אורי שנהר צויין (עמוד 299):

3

4

"... 20.4.6 נראה כי ההגנה הקבועה בסעיף 15(10) מצומצמת יותר מההגנה שנקבעה בפרשת גורלי. מנוסח הסעיף ומהשימוש במילת ההגבלה "אלא" ניתן ללמוד שהגנה זו אינה חלה על כל תגובה ללשון הרע שפורסמה קודם לכן, אלא רק על תגובה המהווה גינוי או הכחשה של אותה לשון הרע. לפיכך, כיום "תרופתו של הנפגע מלשון הרע איננה על דרך פירסום נגדי, מצדו, של לשון הרע על המפרסם. והמבקש לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה, חזקה עליו שיעשה כן..." (הדגשה לא במקור ס.ג.א.)

10

11

בהמשך לכך צוין בעמוד 301:

12

13

"... תנאי הכרחי לתחולת הגנת סעיף 15 (10) הוא שהגיננוי או ההכחשה ייעשו ב"תום לב". על תום הלב או על העדרו ניתן ללמוד מתוכן הפרסום ומנסיבות חיצוניות המלמדות על כוונות המפרסם. יסוד תום הלב לא יתקיים כאשר המפרסם פגע בנפגע מעבר לנדרש לשם הגנת האינטרס הלגיטימי של המושמץ הראשון..." (הדגשה לא במקור ס.ג.א.)

14

15

16

17

18

19

20

כך גם נקבע בע"פ 8735/96 ביטון נ' קופר (12.1.1998): "מן הראוי כי תגובה ללשון הרע תהא בעלת תוכן ענייני הרלוונטי להכחשה ולגיננוי ולא תהווה היא עצמה לשון הרע".

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

9. הגם שלא הותר לנתבע/תובע שכנגד להסתמך בתביעה שכנגד על הפרסום הנוסף, בפועל חלק מההתכתבות הרלוונטית הוצגה לתובע במסגרת חקירתו הנגדית, והוא אישר את תוכן הפרסום השני שפורסם על ידו, ותורגם על ידי המומחה מטעם בית המשפט, בעמוד 1 לחוות הדעת שסומן "א", כמו גם את הפרסום הראשון שפורסם על ידו. במסגרת אותה תכתובת, כתבו צדדי ג' דברים קשים אודות "העולם הרוסי" אותו "יש צורך לסלק, לטאטא עם מטאטא מטונף..." ; "לא ככה- לא לסלק את אלה. את אלה צריך להשמיד במקום, "במקרה" כדי שלא יתרבו"... ועוד דברי בלע שכאלה, אליהם הצטרף התובע בכותבו "הינה אין לי קשר לאוקראינה, אבל אני סבור שלעולם הרוסי אין מקום בישראל". וכן, משפט שהופנה לנתבע- "אתה יהודי ואתה אנטישמי! אויב ישראל".

בחקירתו אישר התובע, כי דברים אלה כוונו לנתבע (שורות 15-16 עמוד 9, שורות 21-22 עמוד 13 לפרוטוקול דיון מיום 11.4.2022), ואף הודה כי הבסיס לטענה לפיה הנתבע משתייך ל"עולם הרוסי", הינו פרסומים קודמים של הנתבע, אותם לא צירף לתביעתו. התובע לא יכול היה להוכיח בכתובים (או אף לשלוף מזיכרונו) במסגרת חקירתו הנגדית, את אותן אמירות של הנתבע שהביאוהו לכלל מסקנה לפיה הוא משתייך לאותו "עולם רוסי", לגביו כתבו משתתפים

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

1 אחרים בשיח, כי יש להשמיד (שורות 25-34 עמוד 13, שורות 18-25 עמוד 14 לפרוטוקול דיון
2 מיום 11.4.2022).

3
4 לטענת הנתבע- שלא נסתרה- התקיימה שיחה ערה בקבוצה בה פורסמו הפרסומים מושא כתב
5 התביעה קודם לפרסומם, שחלקה תורגם בדיון כשאלה שהופנתה על ידי ב"כ התובע לנתבע
6 בחקירה נגדית, במסגרתה נטען שהתובע קרא להשמדת ה"עולם הרוסי", קריאות אותן מכנה
7 הנתבע קריאות נאציות (שורה 5-13 עמוד 18 לפרוטוקול דיון מיום 11.4.2022)
8 כך גם קרא התובע בשיחה שהתנהלה קודם לפרסומים (ולא צורפה לכתבי בי הדין) לשחרר
9 רופאים שגרמו למוות כתוצאה מטיפול לא נכון, ובמילותיו – כאמור לעיל- כפי שתורגמו על ידי
10 בא כוחו בחקירתו הנגדית של הנתבע: "עונש פלילי על טעויות רפואיות, שטויות, שטויות של
11 כלב" (שורות 5-13 עמוד 18 לפרוטוקול דיון מיום 11.4.2022).

12
13 הצדדים נטלו חלק בשיח קבוצתי אלים, במסגרתו פורסמו הפרסומים מושא כתב התביעה.
14 לכתב התביעה העיקרי- צירף התובע ביודעין רק חלק מהפרסומים, ואף הודה כי צורף רק חלק
15 מהשיחה, אותו חלק ששירת את תביעתו בלבד (שורה 17-19 שורות 34-36 עמוד 9, שורות 15-
16 16 עמוד 10, שורה 1, שורה 31-32 עמוד 11, לפרוטוקול דיון מיום 11.4.2022).

17
18 חזקה שבעובדה היא, הנעוצה בהגיון ובניסיון החיים, לפיה דין ההימנעות כדין הודאה בכך
19 שאילו הובאה אותה ראיה, שהיא בהישג ידו ואין לכך הסבר סביר, הייתה פועלת לחובת הנמנע
20 (לעניין זה ראו: ע"א 548/78 שרון נ' לוי, פ"ד לה(1), 736; ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית)
21 בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ, פ"ד מד(4) 602; בע"מ 2468/11 פלוני נ' פלונית (2011); ע"א
22 465/88 הבנק למימון ולמסחר בע"מ נ' סלימה, פ"ד מה(4) 651).

23
24 לא ברור מה היה תוכן השיחה בקבוצה קודם לפרסומים מושא כתב התביעה העיקרי, ואף לא
25 ניתן לדעת מה היה הסדר הכרונולוגי של פרסומם. בכתב התביעה מציין התובע כי הפרסומים
26 שקדמו לפרסומים מושא כתב התביעה פורסמו "במועד אשר אינו זכור" (ואילו בתצהיר הצהיר
27 כי אלה פורסמו ביום 28.6.2020). לא ברור אם כן, האם השיחה שנוהלה על ידי הקבוצה בה
28 פורסמו הפרסומים, התמצתה רק בעניין רופאים שהתרשלו, לגביהם טען התובע שלהעמידם
29 לדין בשל רשלנותם זו "שטות" או "שטויות של כלב", ובדעת הקבוצה עליה נמנה התובע בעניין
30 העולם הרוסי שיש להשמיד/לגרשו, אך נראה כי לא יכולה להיות מחלוקת כי כינוי התובע
31 "רופא-רוצח" או "סתום כמו שרביט" מהווים לשון הרע, שאין בם כדי להגן על אינטרס
32 לגיטימי של הנתבע בתום לב, כגינוי או הכחשה של הגדרת הנתבע כשייך לעולם הרוסי,
33 אנטישמי או אויב ישראל.

34

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

1 באופן מצער, התברר בחקירתו הנגדית של התובע, כי נכון למועד הגשת כתב התביעה העיקרי,
 2 ענתה אמו של התובע על הגדרתו לאותו "עולם הרוסי" שחברי הקבוצה אשר ניהלו את השיח
 3 הביעו דעתם לפיה יש להשמידה או לגרשה (שורות 34-25 עמוד 12 לפרוטוקול דיון מיום
 4 11.4.2022 בכל הקשור להתאמת המונח "עולם רוסי" לאמו של התובע, ושורות 3-1 עמוד 13
 5 במסגרתו הודה כי שלא כטענתו, במועד הרלוונטי לכתב התביעה, ניתן היה לומר כי אמו היא
 6 חלק מאותו "עולם רוסי") נתון זה לא הפריע לתובע לפרסם פרסום שיש בו משום הסתה
 7 וגזענות לשמה, אימרות המכוונות כלפי קבוצת אנשים עליהן נמנתה אמו של התובע לכל הפחות
 8 נכון למועד פרסומיו.

9

10 10. בחקירתו החוזרת, אישר התובע, כי בהכנסת אדם תחת קבוצת אנשים המשתייכת ל"עולם
 11 רוסי", יש משום ייחוס תכונות של רוצח, כפי שהרוסים כיום מתגלים באוקראינה (שורות 29-
 12 36 עמוד 14 לפרוטוקול דיון מיום 11.4.2022). כך גם הגיבו שאר חברי הקבוצה שניהלה את
 13 השיחה כשחלק ממשותתפיה הסכימו על כך שיש להשמיד את ה"עולם הרוסי", או לגרשו,
 14 אמירות גזעניות שמשמענות מהן גם כוונת המתה/רצח:

15 "ש: לשאלת ביהמ"ש אתה אומר שלפני שנתיים כשאתה אמרת עולם רוסי
 16 התכוונתי בדיוק למה שקורה עכשיו באוקראינה. אני שואלת אותך האם
 17 האכזריות שהיום אתה רואה של העולם הרוסי לדברייך באוקראינה, זה
 18 בדיוק מה שהתכוונת לנתבע?
 19 ת: כן."

20

21 (שורות 4-1 עמוד 15 לפרוטוקול דיון מיום 11.4.2022).

22

23 כך גם כתב התובע לנתבע במסגרת הפרסום הנוסף כי הוא אנטישמי, אויב ישראל לגביהם צוין
 24 בספרו של המלומד אורי שנהר, עמוד 131:

25

26 "...פרסום המייחס לאדם תכונות אופי לא מחמיאות עשוי להוות " לשון הרע ".
 27 כך נפסק כי תיאור אדם כמרושע ולא הגון, כתמהוני, כמי שאושפז בבית חולים
 28 לחולי נפש, או שנזקק לאשפוז כזה, מהווה לשון הרע. גם תיאור אדם כמי שאוחז
 29 בהשקפות פסולות או בהשקפות שאינן מקובלות בחברה עשוי להוות " לשון
 30 הרע". כך הוגדרו כלשון הרע פרסומים בהם תואר אדם כ"אנטי ציוני, כ-"אויב
 31 העם", כ"נאצי", כ"אנטישמי" ואף כבעל דעות קיצוניות..."

32

33 כך גם נקבע בת"א (י-ם) 1999/86 ח"כ שולמית אלוני נ' שבועון "המחנה החרדי" ואח', תקדין
 34 מחוזי 1990(3) 524 כי כינויים של יהודים "אנטישמים", "שונאי ישראל" ו"ניאו-נאצים" מהווה
 35 לשון הרע.

36

37 יוצא אפוא- כי הפרסומים שפורסמו על ידי הנתבע, פורסמו לאחר שהתובע שייך את הנתבע
 38 ל"עולם הרוסי", שיוך שאינו מחמיא לנתבע, ותוך כינויו "אנטישמי" וכ- "אויב ישראל",

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

1 ביטויים שמהווים לשון הרע בפני עצמם, ולא ניתן לנתק התבטאויות אלה של התובע, שנאמרו
2 ככל הנראה בטרם פורסמו הפרסומים מושא כתב התביעה על ידי הנתבע, מהפרסומים עצמם.

3
4 בפועל, גם אם לא מלוא השיחה הוגשה לתיק בית המשפט במסגרת כתב התביעה העיקרי, קשה
5 לחשוב על פרסומים שיש בהם כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שקדמה להם, מקום בו התשובה
6 ללשון הרע היא כינוי התובע כרוצח או רשול. נראה כי מטרת הפרסומים שפורסמו על ידי
7 הנתבע, לפגוע פגיעה נגדית גרידא בתובע, כתביעת עלבוננו של הנתבע בגין פרסומי התובע,
8 וככאלה, הם אינם יכולים גם להיחשב כביטויים או פרסומים העונים על דרישת תום הלב
9 הקבועה בסעיף 15(10) (ראו: רע"א 8279/13 עו"ד יורם שפטל נ' אמנון הולצמן, מיום
10 20.3.2014).

11 לפיכך אין להחיל בנסיבות המקרה את ההגנה הקבועה בסעיף 15(10) לחוק.

12
13 מן האמור דלעיל עולה, כי התובע הוכיח כי הפרסומים שהנתבע פרסם כנגדו, מהווים "לשון
14 הרע" כלפיו, ואלה אינם זכאים לחסות תחת ההגנות הקבועות בחוק.

הפיצוי

15
16
17
18 11. במסגרת פסיקת הפיצויים לפי סעיף 7א לחוק על בית המשפט להביא בחשבון, בין היתר, את
19 היקף הפרסום, מהותו ואת אופי הפגיעה הנטענת בתובע (ראו: רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף,
20 פד"י נה(5) 510).

21
22 כך גם בקביעת הפיצוי בגין עוולת לשון הרע, על בית המשפט לשקול את היקף הפגיעה במעמדו
23 של הניזוק, בהשפלה שסבל, בכאב וסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד.

24
25 יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, מידת פגיעתו, בהתנהגות הצדדים ומידת הזהירות בה
26 נקט המפרסם טרם ביצוע הפרסום, בשים לב לכך ש"רבות מן התגובות באינטרנט הן דברי
27 הבל ברמה ירודה, שכל בר דעת מבין כי אין לייחס להן כל משקל, וערכן "העולתי" הוא
28 בהתאם". (רע"א 4740/00, לעיל; ספרו של המלומד אורי שנהר, עמ' 370)

29
30 בכל הקשור לשיקולים לקולה ולחומרה, קובע סעיף 19(4) לחוק איסור לשון הרע: "בבואו לגזור
31 את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנאשם או הנתבע גם באלה:
32 [...] (4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע או נקט צעדים
33 להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את לשון הרע, ובלבד שההתנצלות,

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

1 התיקון או ההכחשה פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהן פורסמה לשון הרע, ולא היו
2 מסוייגים".

3 יוצא אפוא, כי מי שמבקש ליהנות מן ההטבה שבסעיף 19(4), צריך להתנצל באופן חד צדדי,
4 ללא תנאים מוקדמים ובצורה בלתי מסויגת, תהא התנהלות הצד השני אשר תהא. לצערו של
5 בית המשפט, חרף ניסיונותיו, לא הצליח להביא את הצדדים לכדי התנצלות הדדית באשר
6 לדברים שפורסמו על ידם בקבוצת הפייסבוק, האחד כנגד האחר.
7

8 12. תחילה יש לתת את הדעת לסוגיית חומרת תוכנם של הפרסומים. אין ספק כי כינויו של התובע
9 כ"רופא-רוצח" וכרשן המאבחן מטופלים באופן שגוי, הם כינויים קשים וחמורים שחרגו
10 באופן בלתי סביר מהנדרש לשם העברת ביקורת לגיטימית, על אותם פרסומים שפרסם התובע
11 על הנתבע, במסגרת אותו שיח שנוהל בקבוצת הפייסבוק. דברים אלה נכונים שבעתיים מקום
12 בו פגיעה בשמו הטוב של התובע כרופא מרדים, מהווה או עשויה להוות פגיעה במשלח ידו.
13 בפרסומים אלה יש כדי להטיל דופי בהתנהלותו וביושרו של התובע כרופא.
14

15 אל מול זה, יש לתת את הדעת לכך שעסקינן בשני פרסומים, שפורסמו במסגרת התכתובת
16 שהתנהלה בקבוצה אליה השתייכו הצדדים בפייסבוק תחת תגוביות, להבדיל מפרסום תוכן
17 עצמאי, כך שהחשיפה לתגוביות היא פחותה (ע"א 36032-10-16 ישראל סורין שוחט נ' אלעד
18 קושניר (28.11.17)).
19

20 עוד בעניין זה, מצאתי להתחשב בעובדה שממילא לא נטען ומכאן גם שלא הוכח, שהפרסומים
21 הגיעו לידיעתם של אחרים, פרט לאותם משתתפים בשיח הבוטה שנוהל בקבוצה, במסגרתה
22 פורסמו הפרסומים מושא התביעה. בעניין זה ציין התובע כי חבריו לעבודה ועמיתיו שאלו
23 אודות הפרסומים, אלא שלא הוגש תצהיר עדות ראשית מטעם אותם עמיתים/חברים לעבודה,
24 לא ברורה זהותם, ואף לא ברור אם מדובר בחלק מהמשתתפים בשיח הקבוצתי, או
25 במשתתפים נוספים, לגביהם הובהר כיצד הגיעו הפרסומים לידיעתם. למעשה, התובע לא
26 הוכיח את כמות האנשים אשר היו חשופים לאותו שיח בקבוצה.
27

28 בנסיבות בהן התובע לא הוכיח את היקף הפגיעה שנוצרה כתוצאה מהפרסומים, או את כמות
29 האנשים שנחשפו להם (גם אם בהערכה גסה), לא נותר לבית המשפט אלא להסיק, כי רק חברי
30 הקבוצה היו חשופים לאותם פרסומים, אותם חברי קבוצה שקראו להשמיד את העולם הרוסי,
31 בשיח בו התבטאו המשתתפים בצורה בוטה, פוגענית, תוך שימוש בלשון בלתי ראויה, שהדעת
32 אינה סובלת ושאינן לקבלה, שכל בר דעת מבין שאין לייחס להם כל משקל (פסק הדין בעניין

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

1 רמי מור), ובמיוחד נכונים הם פני הדברים כאמור כאשר התובע עצמו הכפיש את הנתבע
 2 כמשתייך ל"עולם הרוסי", וכינה אותו "אנטישמי" ו- "אויב ישראל".
 3
 4 13. בעניין זה מצאתי להביא ציטוט מתוך ספרו של המלומד אורי שנהר, בעמ' 395, באשר לסוגית
 5 ה"קינטור" באספקלריה של דיני לשון הרע, בשים לב לכך שהפרסומים פורסמו במסגרת שיח
 6 אלים ופוגעני, תוך פגיעה אישית של התובע בנתבע:
 7

פרובוקציה מצד התובע

9 "סעיף 21(ד) לפקודת הנזיקין, 1944 הגדיר כנסיבה מקילה התגרות של התובע
 10 בנתבע. חוק איסור לשון הרע אינו כולל הוראה דומה, אולם עובדה זו לא מנעה
 11 את בית-המשפט העליון מראיית פרובוקציה מצד התובע כנסיבה המקילה עם
 12 הנתבע. בעניין אחד נקבע, כי התובע פרסם מאמרים שבהם נקט לשון חריפה
 13 כנגד הנתבע. בית-המשפט דחה את טענת הנתבע, כאילו התקפותיו של התובע
 14 מקנות לו הגנה לפי סעיפים 15(3) או 15(10) לחוק, אולם הוא קיבל את הטענה
 15 שהתגרות מצד התובע קודם לפרסום, אפילו אם אינה חריפה כמו הפרסום
 16 שבגינה הוגשה התביעה, מהווה נסיבה המקילה עם הנתבע ושוללת מהתובע זכות
 17 לפיצויים מוגברים. נראה, כי חייבת להיות זיקה בין ההתגרות לבין פרסום לשון
 18 הרע, ובמקרה אחד ציין בית-המשפט, כי אין מקום לשקול לזכות הנתבע התגרות
 19 שאירעה 9 שנים לפני עשיית הפרסום... (הדגשה לא במקור ס.ג.א.)
 20

21 יוצא אפוא, כי בבואו של בית המשפט לפסוק לתובע פיצוי לאחר שהוכרע שהפרסום שפורסם
 22 כנגדו מהווה לשון הרע, עליו ליתן משקל לעובדה שהפרסום נעשה לאחר ובסמוך לכך שהתובע
 23 התגרה בנתבע.

24 מצאתי אם כן, שבנסיבות אלה, יש לתת לכך משמעות בדרך של פסיקה לקולה.

25 שיקול נוסף לפסיקת פיצוי על הצד הנמוך, היא העובדה שהתובע לא צירף את השיחה בה לקח
 26 חלק עם הנתבע בקבוצה מתחילתה ועד סופה, תוך שהוא מודה שגם קודם לפרסומים נוהלה
 27 שיחה. המשמעות של אי צירוף מלוא השיחה בקבוצה היא הקביעה, כי לו צורפה השיחה, היה
 28 תוכנה משמש כנגדו.

29 כינויו של התובע כרופא רוצח ורשע, אמנם חמורים דיים לצורך חיובו של הנתבע באחריות
 30 בלשון-הרע, ואף לחיובו בפיצויו של התובע מחד גיסא, אלא שמכלול השיקולים הנוגעים בדבר
 31 כפי שפורט לעיל מאידך גיסא, מחייבים כי יהא זה פיצוי על הצד הנמוך ביותר, שיש בו גם כדי
 32 לשקף את הסלידה אותה חש בית המשפט כלפי תוכן השיחה בה נטל התובע חלק, שבעקבותיה
 33 פרסם הנתבע את הפרסומים מושא כתב התביעה, גם אם אין ליתן להם לגיטימציה.
 34
 35
 36

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-07-38203 פריבן ואח' נ' יעקובלב ואח'

תיק חיצוני:

סוף דבר

1

2

3

4

14. לאור האמור לעיל, מצאתי לחייב את הנתבע לשלם לתובע סך של 1,000 בגין כל פרסום (סה"כ 2,000 ₪ פיצוי בגין שני הפרסומים).

5

6

7

התביעה שכנגד נגד הנתבע 1 נדחית, וכך גם התביעה שכנגד ב"כ הנתבע שכנגד, נדחית.

8

9

התובע שכנגד ישלם לנתבע שכנגד מס' 2 הוצאות בסך של 2,000 ₪.

10

11

לאור התוצאה אליה הגעתי, ונסיבות פרסום הפרסומים, מצאתי לקבוע כי מעבר לכך יישא כל צד בהוצאותיו.

12

13

14

זכות ערעור כחוק.

15

16

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

17

18

19

20

ניתן היום, כ"ג ניסן תשפ"ב, 24 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

21

סיגלית גן-אופיר, שופטת

22

23